

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25C/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419201716
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6419201716.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom sudcom JUDr. Milanom Antalom v právnej veci žalobcu: O. Č., G.. XX.XX.XXXX, trvale bytom T.. C. XXX/X, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 481, o zaplatenie 858,79 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 858,79 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 858,79 € od 20.05.2019 do zaplatenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.05.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 858,79 € spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 858,78 € od 20.05.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru Banská Štiavnica, sp. zn. ČVS: ORP-4/BS-ZH-2016 zo dňa 05.01.2016 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie žalobcovi pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom č. 1Pv 15/16/6613-5 zo dňa 22.02.2016 zamietnutá ako nedôvodná. Následne dňa 19.01.2017 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom sp. zn. 1Pv 15/16/6613-33 obžalobu na obvineného - žalobcu na Okresný súd Žiar nad Hronom. Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pod sp. zn. 3T/8/2017 - 21 vydal dňa 07.02.2017 trestný rozkaz, ktorým bol obvinený - žalobca uznaný vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol udelený peňažný trest vo výmere 600,- €. Proti trestnému rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom podal obvinený - žalobca odpor. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 27.08.2018, č. k. 3T/8/2017 - 304 bol v tom čase obžalovaný - žalobca po vykonanom dokazovaní oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom. Na základe odvolania podaného proti rozsudku súdu prokurátorkou Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 09.01.2019 sp. zn. 3To/153/2018 odvolanie okresnej prokurátorky zamietol. Z titulu úhrady za poskytnuté právne služby žalobca uhradil zvolenému obhajcovi požadovanú odmenu na poskytnutie právnych služieb v súlade s Advokátskou tarifou a na základe vystavenej faktúry č. 1910020 sumu vo výške 858,79 €.

3. Listom zo dňa 11.03.2019 označeným ako „Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vzniknutej nezákonným rozhodnutím orgánov verejnej moci, pri výkone verejnej moci“ žalobca v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa domáhal predbežného prerokovania svojho nároku. Škoda, ktorú si uplatnil pozostáva zo sumy 858,79 €, ktorú uhradil obhajcovi z titulu odplaty za poskytnutú právnu pomoc v súvislosti s jeho obhajobou v predmetnom trestnom konaní. Generálna prokuratúra listom zo dňa 10.05.2019 žalobcovi oznámila, že jeho nárok na náhradu škody ako nedôvodný odmieta.

4. V písomnom vyjadrení k podanej žalobe doručenému súdu dňa 27.12.2019 (č. I. 87) žalovaná uviedla, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, a to uznesením o vznesení obvinenia ČVS:ORP-4/BS-ZH-2016 zo dňa 05.01.2016. Žalovaný uznesenie o vznesení obvinenia ČVS:ORP-4/BS-ZH-2016 zo dňa 05.01.2016 považuje za zákonné, pretože dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní nasvedčovali tomu, že žalobca sa dopustil konania, ktoré malo znaky trestného činu. Poukázal na posun v ustálenej judikatúre (týkajúcej sa titulu pre nárok na náhradu škody - ak by titulom malo byť nezákonné rozhodnutie v rozsahu uznesenia o vznesení obvinenia) a v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR vedený pod sp. zn. II. US 163/2013 - 50 z 13.11.2013, v ktorom ústavný súd dospel k nasledovnému právnomu záveru:

„Skutočnosť, že vydaním uznesenia o vznesení obvinenia dochádza k posunu v rámci procesných štádií trestného konania, do štádia, v ktorom sa trestné konanie vedie už pre vyšší stupeň pravdepodobnosti, že prešetrovaný skutok spáchala konkrétna osoba v tomto uznesení označená, t.j. trestné konanie sa presúva do štádia zisťovania skutočností rozhodujúcich pre potvrdenie alebo pre vyvrátenie tohto trestného konania, ktoré je tak vlastne predpokladom tohto šetrenia, tak vzhľadom na uvedené uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila“. Z citovaného tohto nálezu Ústavného súdu SR je nesporné, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebolo zrušené, ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku určitou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. V tomto prípade považuje uznesenie o vznesení obvinenia vydané v súlade s Trestným poriadkom a teda nie je nezákonným rozhodnutím. S prihliadnutím na citovaný nález Ústavného súdu SR, ako aj na to, že neexistuje základný predpoklad na priznanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., a to „nezákonné rozhodnutie“ navrhol žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. V prípade, že by okresný súd priznal žalobcovi náhradu škody, požiadal o poskytnutie lehoty 30 - ich dní na vyplatenie požadovanej sumy od právoplatnosti rozhodnutia, a to z dôvodu administratívnej náročnosti takéhoto nároku.

5. Dňa 20.01.2020 formou elektronického podania bolo na súd doručené podanie právneho zástupcu žalobcu, v ktorom okrem iného uviedol, že tvrdenie žalovaného považuje za účelové a neopodstatnené, len v snahe vyhnúť sa povinnosti na náhradu škody. Pokiaľ žalovaný vo vyjadrení uvádza, že uznesenie o vznesení obvinenia považuje za zákonné, odôvodnenie o ktoré opiera svoje tvrdenie však žalobca považuje za nesprávne a nedôvodné, a to aj s poukazom na viaceré rozhodnutia súdov v obdobných veciach. K tvrdeniu žalovaného o zákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia žalobca uvádza, že oslobodením spod obžaloby automaticky možno chápať, že došlo aj k zrušeniu všetkých podkladov nadväzujúcich, t.j. aj uznesenia o vznesení obvinenia, pričom nie je nevyhnutné chápať zrušenie predmetného uznesenia len formálne. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 7Co/62/2018, zo dňa 28.03.2018, ktorý uvádza, „že za ústavné konformný treba považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, oslobodenie spod obžaloby a zastavenie trestného stíhania, ak k takému rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o splnení trestného činu obvinením, má rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesenia obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania alebo oslobodením spod rozsudku sa trestné konanie končí, čo znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. S prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody je potrebné vychádzať z toho, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie osobe nie je trestným činom, takže trestné stíhanie

voči nemu nemalo byť začaté“. Aj s tvrdenou námietkou žalovaného o neexistencii žalovaného nároku sa súd vysporiadal v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 12Co/249/2016 zo dňa 29.12.2017, kedy sa stotožnil s tvrdením súdu prvej inštancie, a to, že „V predmetnom prípade mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že uznesením vyšetrovateľa zo dňa 12.12.2011 ČVS:ORP-408/KP-RA-2011-Mč bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie... . Trestné stíhanie sa na podklade uznesenia o vznesení obvinenia proti žalobcovi viedlo aj z dôvodu, že prokurátor Okresnej prokuratúry v Revúcej toto uznesenie potvrdil a ponechal v platnosti, keď zamietol sťažnosť obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Na základe uznesenia o vznesení obvinenia sa voči žalobcovi viedlo trestné stíhanie, v ktorom boli orgánmi činnými v trestnom konaní robené úkony smerujúce k objasneniu podozrenia voči žalobcovi zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu a ktorým sa žalobca musel podrobiť. Trestné stíhanie vedené proti žalobcovi skončilo právoplatným oslobodením spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu v Revúcej zo dňa 10.12.2014 č. k. 1T/14/2013 - 315, podľa § 285 písm. c) trestného poriadku, pretože nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný“. Následne prvoinštančný súd v tejto súvislosti konštatoval: „Podľa ustálenej českej a slovenskej judikatúry k Zákonom č. 58/1969 a následne Zák. č. 514/2003 Z. z. za nárok na náhradu škody z dôvodu nezákonného rozhodnutia štátneho orgánu treba posudzovať prípady, kedy je trestné stíhanie vedené voči jednotlivcovi na základe uznesenia o vznesení obvinenia neskôr zastavené alebo je obvinený spod obžaloby oslobodený“. Jedná sa o špecifický prípad zodpovednosti štátu (porovnaj napr. uznesenie NS SR zo dňa 18.08.2010, sp. zn. 4 M Cdo/15/2009). V takomto prípade nezákonné uznesenie predstavuje uznesenie o vznesení obvinenia (v danom prípade v spojení s uznesením prokurátora o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia) a rozhodnutie, ktorým bolo toto zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť je rozhodnutie, ktorým bolo trestné stíhanie proti obvinenému zastavené, alebo ktorým bol obvinený spod obžaloby oslobodený“. Právny zástupca žalobcu preto považuje žalobu za dôvodnú v celom rozsahu.

6. Dňa 29.01.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej k vyjadreniu žalobcu, v ktorom uviedla, že nakoľko žalobca vo svojom podaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ani argumenty, ktoré by mali za následok zmenu právneho názoru žalovanej, zotrváva na podanom vyjadrení v plnom rozsahu.

7. Súd nariadil pojednávanie v predmetnej veci na deň 11.03.2020, na deň 22.04.2020, ktoré pojednávania boli odročené bez prejednávania veci. Na pojednávaní konanom dňa 03.06.2020 súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu a zástupcu žalovanej, oboznámením sa s listinami, ktoré neboli sporovým stranám doručené, pričom aplikujúc ustanovenie § 204 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd upustil od čítania i oboznámenia tých listín, ktorých odpisy boli sporovým stranám v priebehu konania doručené a listín, ktorých obsah nebol žiadnou zo sporových strán spochybnený a s ktorými sa súd oboznámil v rámci prípravy pojednávania.

8. V konaní pred súdom právny zástupca žalobcu zotrval v celom rozsahu na podanej žalobe a uviedol, že v zásade rozhodujúcim faktorom pre úspešnosť tejto žaloby je výsledok trestného konania. Vzhľadom na to, že žalobca bol v trestnom konaní vedenom Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 3T/8/2017 oslobodený spod obžaloby, vznikol mu voči Slovenskej republike nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Nárok žalobcu je preto daný a čo sa týka jej výšky, táto je uplatnená v súlade s príslušnými ustanoveniami Advokátskej tarify. Úrok z omeškania uplatňuje od nasledujúceho dňa po podaní žaloby na Okresnom súde Žiar nad Hronom. Listom zo dňa 11.03.2019 požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie. Na tento list žalovaný odpovedal listom zo dňa 10.05.2019.

9. Zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že oslobodenie spod obžaloby automaticky neznamená, že postup prokurátora, resp. orgánov činných v trestnom konaní bol nezákonný, ale v zásade je výsledkom dokazovania vykonaného v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní. V ďalšom zotrval na doterajších prednesoch, je toho názoru, že nie sú naplnené zákonom požadované podmienky pre zodpovednosť štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. a preto považuje žalobu za neopodstatnenú. V prípade, že by okresný súd priznal žalobcovi náhradu škody, žiada o poskytnutie lehoty 30 - ich dní na vyplatenie požadovanej sumy od právoplatnosti rozhodnutia, a to z dôvodu administratívnej náročnosti takéhoto nároku. Ďalej uviedol, že nemá žiadne výhrady k otázke predbežného prerokovania nároku, ani k uplatnenej výške vyčíslených trov.

10. Z predložených listinných dôkazov a z obsahu spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/8/2017 mal súd preukázané, že uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia

Policajného zboru Banská Štiavnica sp. zn. ORP-4/BS-ZH-2016 zo dňa 05.01.2016 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie O. Č. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 trestného zákona. Voči uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca - v trestnom konaní obvinený sťažnosť (č. l. 61). Uvedená sťažnosť bola uznesením Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom č. 1Pv 15/16/6613 - 5 zo dňa 22.02.2016 zamietnutá ako nedôvodná (č. l. 85). Dňa 19.01.2017 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom sp. zn. 1Pv 15/16/6613 - 33 obžalobu na obvineného O. Č. (č. l. 213 spisu). Podaním obžaloby skončilo prípravné konanie a následne Okresný súd Žiar nad Hronom, ktorý vec zaevidoval pod sp. zn. 3T/8/2017 vo veci vydal trestný rozkaz dňa 07.02.2017. Proti trestnému rozkazu podal obvinený prostredníctvom obhajcu odpor. Okresný súd Žiar nad Hronom po vykonanom dokazovaní dňa 27.08.2018 vyhlásil rozsudok sp. zn. 3T/8/2017 - 304, ktorým obžalovaného O. Č. postupom podľa § 285 písm. b) trestného poriadku oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Voči uvedenému uzneseniu podal prokurátor odvolanie. Vo veci rozhodol Krajský súd Banská Bystrica uznesením č. 3To/153/2018 - 328 dňa 09.01.2019. Odvolania poškodeného a okresného prokurátora zamietol, čím sa rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom stal právoplatným a vykonateľným dňa 09.01.2018. Právny zástupca žalobcu vyúčtoval obvinenému O. Č. trovy obhajoby za obhajobu v trestnom konaní v celkovej sume 858,79 €. Vkladom v hotovosti na účet obhajcu - právneho zástupcu žalobcu zo dňa 06.03.2019 (č. l. 41) mal súd preukázané, že žalobca uhradil právnenému zástupcovi odmenu za právne služby v sume 858,79 €, vyfakturované faktúrou č: 1910020 dňa 28.02.2019 (č. l. 12).

11. Listom zo dňa 11.03.2019 (č. l. 47) označeným ako „Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánov verejnej moci, pri výkone verejnej moci“ žalobca v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa domáhal predbežného prerokovania svojho nároku. Škodu si uplatnil vo výške 858,79 €, ktorú uhradil obhajcovi z titulu odplaty za poskytnutú právnu pomoc v súvislosti so svojou obhajobou v predmetnom trestnom konaní.

12. Listom zo dňa 10.05.2019 žalovaný žalobcovi oznámil, že jeho nárok na náhradu škody ako nedôvodný odmieta (č. l. 14 spisu).

13. Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

14. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zák. č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

15. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

16. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

17. Podľa § 5 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

18. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa 6 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

19. Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v účinnom znení, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že bola splnená procesná podmienka uplatnenia nároku na náhradu škody na súde - predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom s výsledkom, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky vyhodnotila žiadosť žalobcu ako nedôvodnú. Nenamietala svoju nepríslušnosť, vec nepostúpila inému orgánu. Generálna prokuratúra tak prijala postavenie zástupcu Slovenskej republiky pri predbežnom prerokovaní nároku žalobcu a tým aj v tomto konaní. Poškodený sa môže priamo na základe zákona č. 514/2003 Z. z. domáhať náhrady vzniknutej majetkovej škody, ktorá v zmysle § 18 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie, ako aj v konaní, v ktorom bolo trestné stíhanie zastavené. Za Slovenskú republiku bola v predmetnom konaní o náhradu škodu oprávnená konať Generálna prokuratúra Slovenskej republiky podľa § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z. z..

23. Žalobca sa podanou žalobou domáha uhradenia škody, ktorá mu vznikla z dôvodu nezákonného rozhodnutia - uznesenia povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru Banská Štiavnica sp. zn. ČVS: ORP-4/BS-ZH-2016 zo dňa 05.01.2016 o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, uznesenia prokurátorky Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia a podanej obžalobe Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom na súd. Náhrada škody spočíva v nákladoch vynaložených na svoju obhajobu v trestnom konaní prostredníctvom zvoleného obhajcu, keďže bol rozsudok súdu spod obžaloby právoplatne oslobodený, pretože skutok nie je trestným činom.

24. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení sa odvoláva na právny názor vyslovený v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 13.11.2013, sp. zn. II. US 163/2013 - 50, z ktorého je nesporné, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho

vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. V súvislosti s námietkou žalovanej, že základ uplatňovaného nároku nie je daný, pretože neexistuje nezákonné rozhodnutie, od ktorého žalobca odvodzuje nárok na náhradu škody, pretože uznesenie o vznesení obvinenia, ani uznesenie, ktorým prokurátor zamietol sťažnosť žalobcu ako obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia neboli zrušené pre nezákonnosť, súd uvádza, že s touto námietkou sa súd vysporiadal, a to v rozhodnutí Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/935/2015 zo dňa 19.01.2016, ktorý uviedol: „tento právny názor nie je v žiadnom prípade ustálený a podľa názoru súdu ho nemožno považovať za odklon od doterajšej ustálenej judikatúry už len z dôvodu, že sa ústavný súd v náleze, v ktorom tento právny názor vyslovil nedostatočne, resp. nijako s dôvodmi a argumentmi vyplývajúcimi z opačnej judikatúry, vyvíjajúcej sa v období minimálne 20 - tich rokov. Ďalej ho, podľa názoru súdu, nemožno považovať za ratio decidendi predmetného nálezu (aj keď sa stal súčasťou vybranej právnej vety), nakoľko v ňom bola riešená iná právna otázka, a to otázka stretu uplatňovania nároku na náhradu škody titulom uznesenia o vznesení obvinenia a titulom nezákonného rozhodnutia o väzbe, ako aj otázka premlčania nároku na náhradu škody. V predmetnom náleze navyše ústavný súd poznamenal, že judikatúra Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej rovnaký význam (dôsledky) ako zrušenie právoplatného rozhodnutia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má zastavenie trestného stíhania, resp. oslobodenie spod obžaloby neprešla testom ústavnosti. Je pri tom zrejme, že tomu tak nie je“.

25. Podľa ustálenej českej a slovenskej judikatúry k zákonu č. 58/1969 a následne zák. č. 514/2003 Z. z., za nárok na náhradu škody z dôvodu nezákonného rozhodnutia štátneho orgánu treba posudzovať prípady, kedy je trestné stíhanie vedené voči jednotlivcovi na základe uznesenia o vznesení obvinenia neskôr zastavené alebo je obvinený spod obžaloby oslobodený. Jedná sa o špecifický prípad zodpovednosti štátu (napr. uznesenie NS SR zo dňa 18.08.2010, sp. zn. 4 M Cdo/15/2009). V takomto prípade nezákonné uznesenie predstavuje uznesenie o vznesení obvinenia, v tomto prípade v spojení s uznesením prokurátora o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia a rozhodnutie, ktorým bolo toto zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť je rozhodnutie, ktorým bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ktorým bol obvinený spod obžaloby oslobodený. Zákon č. 514/2003 Z. z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Judikatúra dospela k záveru, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zák. č. 514/2003 Z. z.. Ide o tzv. absolútnu objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemôže zbaviť. Podstata tohto nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania alebo v jeho priebehu, ale na samotný výsledok trestného stíhania (viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo/194/2010 z 30.03.2011.

26. Súd v danom prípade dospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie náhrady škody žalobcovi v uplatnenej výške, a to existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody, a to, že žalobca preukázal, že mu škoda vznikla vo výške 858,79 €, ktorú výšku žalovaný nenamietal. Súd po preskúmaní trov žalobcu na obhajobu v trestnom konaní mal za to, že tieto trovy boli účelne vynaložené. Keďže žalobca preukázal, že mu škoda takto vznikla vo výške, v ktorej si ju uplatnil, súd jeho žalobe vo vzťahu k uplatnenej istine vyhovel.

27. V zmysle § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v účinnom znení, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z dlžnej sumy priznanej titulom náhrady škody vo výške 5 % ročne od 20.05.2019, teda odo dňa podania žaloby na súd do zaplatenia.

28. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

29. V prípade peňažných plnení, na zaplatenie ktorých zaväzuje dlžníka súd, v zásade platí, že povinnosť je potrebné splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 veta prvá CSP). Z ustanovenia § 232 ods. 3 veta druhá CSP možno vyvodit', že zákon umožňuje, aby súd rozhodol o tom, že je možné povinnosť splniť v dlhšej lehote.

30. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť dlh v lehote do 60 dní, nakoľko žalobca s návrhom žalovaného na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súhlasil

31. O nároku na náhradu trov rozhodol súd s poukazom podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako plne úspešnému v tomto spore priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú strany sporu, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.